

Celso Parada Fernández

Voume lixeiro con todo o saber do contador, meu pai Ventura
e toda a alegría da miña nai Bernarda.

Xa non mirarei aos ollos do espectador,
nin a sentir a grande vertixe do actor nas táboas.

Voume co inmenso pracer do traballo,
o teatro como un océano...

(Celso Parada Fernández)

Se queredes atoparvos e compartir un sorriso,
no tanatorio de Moaña ata o domingo, día 4, ás 6 da tarde.